

Reactie op het wetsvoorstel met betrekking tot de afschaffing van CKV

Zoals de wind waait, waait mijn jasje. Dat was het eerste beeld dat in mij op kwam na het lezen van het wetsvoorstel betreffende de afschaffing van Ckv in de tweede fase.

15 jaar geleden was ik blij met de invoering van ckv; het nieuwe vak in de tweede fase dat tot doel had om elke leerling in aanraking te brengen met kunst en cultuur. Het ging weliswaar ten koste van een keuze-kunsvak in de bovenbouw, maar hiervoor kwam een serieus vak in de plaats dat vooral een grotere cultuurparticipatie van jongeren tot doel had. Hiervoor werd ook een concreet bedrag beschikbaar gesteld door de overheid, aanvankelijk in de vorm van vouchers, zodat de leerlingen zelfstandig of in schoolverband culturele activiteiten konden bezoeken. Later werd de cultuurkaart de motor van dit nieuwe vak. De cultuurkaart stimuleerde een cultuurbeleid en een bijbehorend activiteitenplan op de scholen. Met CKV en met de cultuurkaart liep Nederland voorop in Europa op het gebied van cultuureducatie. Docenten werden bijgeschoold, het vak ontwikkelde zich en de leerlingen waren over het algemeen positief. Maar het lijkt alsof met het voortduren van de crisis de blik in Den Haag zich weer beperkt tot het pure marktdenken. Voor kunst en cultuur is geen plaats. Subsidies worden afgeschaft, gerenommeerde gezelschappen moeten verdwijnen. In het onderwijs is ook geen plaats meer voor opvoeding op kunstzinnig gebied. Alsof je meer kansen krijgt in de maatschappij door CKV te schrappen; bij uitstek een vak dat het onafhankelijke denken van leerlingen stimuleert. De cultuurkaart mochten de scholen met ingang van dit schooljaar vrijwillig gaan financieren. En nu ligt er een voorstel om het vak maar helemaal te schrappen. Kunst wordt weer iets voor een kleine elite. Terug bij af! Waar was die commissie voor nodig die adviezen gaf voor de aanpassingen aan de kunstvakken in de tweede fase? Ik heb met veel vakgenoten in het land, energie gestopt in een discussies over de meest wenselijke richting. Nu lijkt elk pad afgesneden, in elk geval wat betreft ckv.

In de afgelopen 15 jaar heeft ckv zich binnen de meeste scholen ontwikkeld tot een vak dat een wezenlijke bijdrage leverde aan een brede culturele en kunstzinnige vorming van leerlingen. Er is heel wat geïnvesteerd in cultuur op school; in opleidingen en bijscholingen, in de cultuurkaart en binnen de kunstsecties op scholen.

Ik kan mij niet voorstellen dat er iets terecht komt van opvoeding op het gebied van kunst en cultuur door culturele vorming onder te brengen onder andere vakken. Nederlands, de moderne vreemde talen en geschiedenis hebben eigen doelen. Van een kwaliteitsimpuls kan geen sprake zijn. Het zal jaren duren voordat de culturele vorming weer enig gewicht krijgt. Ik kan de afschaffing van ckv daarom alleen zien als een kil afbraakbeleid.

In het verlengde hiervan vind ik het onverstandig dat wiskunde verplicht wordt gesteld in het profiel cultuur en maatschappij. Het beperkt de leerlingen met een specifieke culturele en kunstzinnige belangstelling enorm in hun keuzes. Deze verplichting zal eerder remmend werken voor deze kleine groep leerlingen dan stimulerend.

Ineke Pingen
Ludgercollege Doetinchem